

«HO REPETEIXO, VIVIU CONTENTS»

per GRISELDA COS I BOADA, osb

Aquest III diumenge d'Advent ens fa sentir ja el goig de la proximitat de Nadal. Sofonies fins i tot ja ens ha dit: «Crida de goig... Alegra't: El Senyor, el teu Déu, el tens a dintre, com a Salvador poderós».

Avui, la comunitat cristiana hauria de ser el lloc del goig i del cant: Déu és amb nosaltres!

La invitació a l'alegria era repetidament adreçada per Pau als filipencs. Ell sabia alegrar-se fins i tot en les situacions més desesperades, perquè comptava amb Déu. I Sofonies, també com Pau, cridava al goig i a l'alegria precisament en un temps ben turbulent de la seva història. El goig hauria de ser sempre el tret més característic de la fe del creient!

L'evangeli d'aquest diumenge remarca una pregunta que la gent feia a Joan Baptista. Li deien: «Què hem de fer?». I la seva resposta era: compartiu, actueu amb justícia. Aquesta pregunta molt aviat formà part del ritu baptismal de l'Església primitiva.

La conversió a Déu demana una veritable sol·licitud envers els altres. La conversió és posar *llenya al foc*, que vol dir avivar més i més l'amor. Llavors el goig i l'alegria no seran una *qüestió menor*, sinó un reflex de la presència del Déu que ens habita.

Avui, que sovint es viu una crisi profunda d'esperança, costa albirar un horitzó que preludeix un futur millor. Per això la nostra pregunta a Joan més aviat caldria que fos: «Com hem de ser?».

La bona nova que la litúrgia d'aquest diumenge ens anuncia és una alegria plena d'esperança.

Obrim el nostre cor a l'Esperit, tot fent-li cada un de nosaltres també aquesta pregunta. I veurem com el compartir i l'alegria seran, com a do de Déu, presents i actius ja en les nostres vides.

Avui l'Advent és, com el Magníficat de la Mare de Déu, un preludi del goig del Nadal que s'acosta.